Ч. 126. Середа 19 (6) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатанї вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Найблизша програма працї парляменту. — Войскові закони в угорскій палатї панів. — З італїяньско-турецкої війни.

На суботнїшнім засїданю войскової комісиї, що радила безперервно від 10 год. перед полуднем до пів до 7-ої вечером, покінчено специяльну дебату над послїдними §§ (41—48) войскового закона для спільної армії. По дебатї, в якій забирало голос кільканайцятьох послів, принято правительственне предложенє без зміни. Всї внесеня змінюючі і додаткові відкинено.

Вислїд голосованя принято в комісиї оплесками, а міністри Гайнольд і Ґеорґі зложили Поґачнікови ґратуляциї. Голосованє над резолюциями відложено до слїдуючого засїданя.

На дневний порядок комісиї входить по сїм войсковий закон для кравової оборони. Войсковій комісиї помимо дуже пильної працї особливо по принятю войскових реформ Угорщиною, здаєть ся годї буде точно додержати реченців означених ультіматум правительства, хоч на Угорщинї приняла закон вже й палата маґнатів. Після калєндарика працї проектованого бар. Гайнольдом мало ся друге читанє войскових предложень почати найпізнїйше вже вчера тимчасом стане се можливим найшвидше нинї. Не вспіє палата додержати також терміну, визначеного для полагодженя другого й третого читаня; правительство дало було послам реченець до 27-ого, однако се стане можливим хиба о два днї пізнїйше.

Буджетова комісия полагодить буджетову провізорию на другу половину 1912 р. найшвидше нинї, однако на повну палату она перед 28-им не прийде. А що дотеперішна провізория кінчить ся 30-го червня, то через кілька днїв буде тревати стан ex lex.

По полагодженю буджетової провізориї полагодить палата кілька дрібнїйших справ і 12 липня дійде лїтна сесия до кінця.

Рівночасне полагодженє войскових предложень і буджетової провізориї являє ся уступкою для опозицийних ґруп, а справа переставленя дневного порядку, так щоби палата замість до дебати буджетової приступила до войскової, рішить ся голосованєм повної палати мабуть в середу. Що більшість за сим внесенєм заявить ся, се річ певна. Не зовсім певне є однако становище партий парляменту в справі meritum войскових реформ. Нїмцї обох партий лїберальні і клерикальні, Поляки і Словінцї вправдї вже заявили ся, що будуть голосувати „за“, однак Чехи ще не прийшли до спільного рішеня. Припускає ся однак, що крім радикалів та прихильників пос. Масарика і Странского прочі Чехи будуть голосувати за або бодай заабсенгують ся. Дальматинцї і клерикальні Італїянцї роблять свої становища зависимими від часу треваня войскової служби в маринарцї. Тих прикрих постанов вправдї не можна змінити з огляду на те, що текст закона мусить бути ідентичним з принятим в Угорщинї, однако правительство гадає важку долю мешканцїв Побережа улекшити через визначенє відшкодованя для родин моряків, що й по заведеню ніби то дволїтної служби войскової, мали би служити у фльотї по чотири лїта.

Угорска палата панів зібрала ся в суботу в незвичайнім комплетї. Перший промовив Дешефі. Згадавши про події в палатї послів, котрі можуть витворити небезпечний прецеденс, поставив внесенє, щоби войскове предложенє відослати назад до палати послів з візванєм захованя при полагодженю сеї справи всїх формальностий. Для того вистане три днї. Члени палати Ернус, Юрус і Зелянка спротивили ся тому внесеню заявляючи, що то було би злочином против вітчини, якби не завотовано средств потрібних для оружної сили. Предложенє про войскову реформу повинно зійти з дневного порядку. Повинна запанувати цїлковита гармонія між народом і короною. Більшість палати послів не нарушує конституциї в нїчім, коли побороє незначну меншість. Президент міністрів Люкач заявив, що без істнованя більшости праця парляменту не є

Пригода на зелїзници.

(Конець).

Нїхто з нас більше вже не відзивав ся Я примкнув очи, а мій товариш подорожи так само. Здавало ся, що він заснув; мав бодай замкнені очи, о чім я переконав ся, глянувши крадькома на него.

То відкритє додало менї відваги придивити ся близше сидячому напроти мене. Судячи з его одїня, належав він рішучо до лїпших станів. Острі черти лиця мали смагляву краску як у людий з полудневих сторін, а на его довгих а тонких пальцях виднїли ся дорогі перстенї.

Особливу увагу заслугувала також его шпилька від краватки; она складала ся з букви „N“ уложеної з самих диямантів, а понад нею була корона.

Була то дорога річ. Я знаю ся на таких річах і підробленим нїхто мене не обманить.

Коли ще додам, що мав грубий, золотий ланцушок від годинника, розвішений впоперек на білій шовковій камизельцї та що на ногах мав новісенькі лякерки, то можна буде зрозуміти, що мої доходженя зовсім випали в его користь.

Позаяк незнакомий нараз порушив ся, то я обернув борзо голову до вікна, бо прецї не треба було, щоби він видів, що хтось єму придивляє ся. Ми переїхали вже були може третину дороги. Аж до приїзду до Кернґорм, першої стациї, де поїзд приставав, було ще доброї пів години дороги.

Я вже зовсїм не був від того, щоби з незнакомим завести якусь розмову, раз длятого, що о спаню при такій спецї годї було й гадати, а відтак брала мене цїкавість довідати ся, що веде того знатного подорожного до мого тихого родинного міста.

Мимо волї я обернув ся лицем до него, але спустив зараз очи в долину, бо ми случайно подивилися один на другого.

Не знаю, як до того прийшло, але мене опанувало якесь неприятне чувство, з котрого я в першій хвили не умів здати собі справи, коли незнакомий так дуже вдивив ся в мене.

Він мав великі, темні, майже чорні очи, котрі так сьвітили ся, як би в них був укритий огонь.

Аж ось зачав він нараз сам до себе з тиха говорити. Здоймив пишний брилянтовий перстінь з пальця і держав до сонця так, що він аж поблискував, а що він тепер почав трохи голоснїйше говорити, то я розумів виразно кожде его слово.

Якийсь пригноблений смуток пробивався в его словах, коли він муркотїв: „Ти менї дорогий мій любий перстеню. Іспаньский король тебе менї дарував“. — Він на хвильку замовк, а відтак говорив дальше з понурою рішучостию: „А все-таки ти вже сповнив, що до тебе належало і мусиш забирати ся“.

Сказавши то, підніс він поволи перстінь держачи его в пушках і викинув крізь вікно ваґона.

Мої очи вдивились стовпом в его руку і я слїдив за кождим єї рухом. Нема сумнїву, що викинув крізь вікно цїле майно.

Заким я ще міг позбирати до купи мої гадки, зачав він знову говорити, витягаючи шпильку з краватки: „Та й ти також дорога памятка. Цар Николай российский дав менї тебе колись особисто в Петергофі. — Та нїчо не поможе, мусиш і ти забиратись!“

Він підніс знов праву руку і я таки, як менї здавалось, добре видів, як тота золота шпилька заблисла у воздусї.

Студений піт виступив на моє чоло і серце зачало в менї сильно бити ся від зворушеня. Нема сумнїву, що той нещасливий то жертва спеки, війшов з розуму а менї тепер прийшло ся їхати самому у ваґонї більше як пів години.

З розпуки зачав я очима шукати тої гальми, котрою на случай потреби можна поїзд здержати. Она була на противнім кінци ваґона а щоби єї дістати, треба було коло того пана переходити. Я не мав чим боронити ся і він би певно кинув ся на мене, як би я показав то по собі, що втїкаю від него.

Мій товариш подорожи, здаєсь не запримітив зовсїм того, яке враженє зробило на мене

можлива. Палата послів не нарушила ні конституції, ні реґуляміну, а ужите фізичної сили в сім случаю було конечне. Члени палати Гадік, Зічі і Пронай заявили ся за внесенєм Дешефія. Так в часї нарад, як і в часї ухвалюваня нарушила палата реґулямін, отже треба дати їй нагоду направити зло, щоби привернути єї повагу супротив заграниці. Войсковий закон, санкціонований тим способом, мав би пятно нелеґальности. Говорило ще богато бесідників за і против внесеня. П. Гадік поставив внесенє, щоби відложити наради до 25 с. м. і дати можність привернення парляментарного супокою. О 4-ій годині перервано наради палати.

По перерві відкинено внесенє Гадіка 174 голосами против 33, а внесенє Дешефія 170 голосами против 31. Потім принято в загальній дискусиї войскове предложенє у всіх трех читанях, так само предложенє про гонведів і обі карні процедури.

З поля італїяньско-турецкої війни наспіли вісти, які вказують, що Італїянці по так довгій безнадійности почали наступати на Турків. Видко уважають они себе вже досить сильними, аби відважити ся на похід в глубину краю.

Початок до того дала велика 8-годинна битва зведена недалеко Триполїсу. Італїянці вивели в бій 20.000 людий і 60 армат. По стороні Турків бороло ся 3.000 турецкого войска і Арабів, не маючи зовсім армат. Вислід битви супротив такого відношеня сил не міг бути сумнївний і по 8 годинах Турки мусїли уступити. Наслїдком відвороту Турків було занятє Італїянцями оази Занзур, важної для того, що доси збирали ся там все турецко-арабскі сили при нападах на місто Триполїс. Тепер італїяньский похід має рушити дальше в глубину краю.

Новинки.

Львів, 18 червня 1912.

— Іменованя. Є. В. Цісар іменував в гр. к. капітулї в Перемишли катедрального схоліяра о. Івана Войтовича кустосом катедральним, крилошанина о. Івана Стрийского схоліяром катедральним, а гр. кат. декана і пароха в Сокали почетного крилошанина о. Василя Левицкого ґреміяльним крилошанином. — Є. В. Цісар надав ведучому книги ґрунтові, Йос. Базакови в Тернополи титул і характер директора книг ґрунтових.

— Нове приміщенє львівского монастиря СС. Василиянок з женьскою ґімназиєю при ул. Потоцкого. Вкінци стає монастир СС. Василиянок у Львові на ґрунті вже повнім, бо власнім. Найвисший князь нашої Церкви Є. Е. ВПреосв. О. Митрополит А. гр. Шептицкий зволив обдарити згаданий монастир великим домом Бурси Педаґоґічного Товариства при ул. Потоцкого, який набув для них з як найбільшим хісном для Педаґоґічного Товариства, так, що дві наші інституциї можуть тепер рівночасно вважатись щасливими. В особенности що тикає ся СС. Василиянок, то оїї будуть тепер могли удержувати інститут для яких 200 дівчат, відповідаючий навіть найвибаглившим вимогам гіґієни та вигоди, а їх женьска кляснчна ґімназия уможливить і львівским дітям доходячим до тої школи, кількагодинний побут у найздоровшім місци Львова. Та на жаль, як зачуваємо, деякі наші патриоти ізза сеї зміни приміщеня женьскої ґімназиї вельми невдоволені та думають про инші школи для своїх доньок з поминенем одинокої рідної якраз в часї в якім клич: „Рідна Школа" не сходить з уст загалу нашої суспільности! Наколиб се дійство мало бути правдою, то хиба як слід пояснити а ще більше оправдати оно не далоб ся ніяк. Може кого страхає віддаленє? Але ж у Львові ніякої далечини ніхто неупереджений не має на гадці нікoли тим більше, що комунікацию улекшує трамвай стация якого зовсім недалеко від нового будинку монастиря а й хідник буде поведений аж до ґімназиї від самого початку надходячого шкільного року. Тому надїємо ся, що всї наші люди без виїмку будуть радо користати зі щасливої спромоги для своїх доньок побирати найвисше т. зв. середнє образованє в рідній мові й єї лїтературі при плеканю своїх народних сьвятощів та вихованю сьвят по обрядови батьків. Тай якраз сего вимагає наша народна совість та честь, хочби може й справдї було оно получене для декого навіть з якою там недогідностю, бо до яких консеквенций моглоб дійти ся, наколи кождий з нас руководив ся у всіх дїлах зглядами на догідности і недогідности, про те говорити хиба зайшно!

Вступні іспити до приготовляючої і першої кляси відбудуть ся дня 27 с. м. ще в теперішнім льокали ґімназиї при ул. Длуґоша ч. 17, а по феріях разом з вписами до кляс II—VII вже в новім будинку при ул. Потоцкого ч. 95, де супроти сказаного висше зголосять ся без виїмку всї теперішні учениці тої ґімназиї.

— Крадіж з вломом. В понедїлок досьвіта добув ся невислїджений доси злодій кріз виймлевi у вікнї шиби до мешканя дра Адама Несьоловского начальника суду в Янові і забрав звідтам дві касети, в котрих було 12 ложок і тількож ножів і вилок, дальше десерове накритє і 12 ложочок значених буквами Н. К. Пошкодований повідомив о крадежи жандармерию в Янові і львівску полїцию.

— Українська пов. бурса ім. Маркіяна Шашкевича в Бродах розписує конкурс на 70 місць в бурсї. Оплата виносить 30 К місячно. Бідніїші одержать знижку. Пять місць є безплатних. Поданя вносити до 1 липня. Питомець складає 4 К на інвентар. Виділ.

— Евхаристичний конґрес у Відни. В „Руслані" читаємо: Найсьвітлїйшою точкою конґресу і єго довершенєм буде великий торжественний похід, в котрім возьме участь около 100 тисяч осіб з усїх країв сьвіта. Особливо сей великаньский похід і єго орґанїзация вимагає великих приготовлень, котрі має виконати походовий комітет. Видав він інструкцию для учасників в Евхаристичнім походї, а головні постанови сеї інструкциї такі:

Похід вийде з катедри сьв. Стефана і буде поступати улицею Rottenturmstrasse, Wollzeile, відтак Ringstrasse аж до зверхнього Burgtor-у. Коли учасники походу уставлять ся на зверхній площі Бурґу і на протилежній площі Мариї Тереси, а евентуально на Ringstrasse, відбуде ся на помості зверхного Бурґтору Служба Божа, на котрій буде Цісар з Двором і великим почотом.

В походї можуть брати участь лише мужчини без дітий. Зголошеня до походу відбувають ся ґрупами, котрих число може бути довільне. Такі ґрупи творять поодинокі товариства, котрі зголосять свою корпоративну участь, дальше особи, котрі під проводом пев-

---

єго повседенє. Він витягнув грубий, золотий годинник, відчепив тяжкий ланцушок і почав жалістно приглядати ся обом тим предметам.

— Молода королева Голяндиї дарувала менї вас — зачав він шептати — і ви мали для мене велике значінє. Але мусите тепер іти за тамтими.

І знов підніс руку а годинник і ланцушок вилетїли кріз вікно з ваґона.

Зі страхом але вже й з зацікавленєм дивив ся я тепер, що той чоловічиско буде ще дальше робити. Наконець і страх мене вже покинув, коли мене взяла цікавість, що він тепер викине.

Здавало ся, що божевільний викинув доси через вікно все, що мав цінного при собі. Призадумавшись сидів через хвильку спокійно. Але відтак очи єму засьвітили ся, нова гадка прийшла єму до голови і він витягнув свою мошонку повнісеньку гроший.

Як колиб ще раз хотів натїшити ся єї змістом, отворив єї і я міг добре видїти, що она була цїла аж по сам верх наповнена золотими монетами.

— Господи сьвятий — подумав я собі — та чей же він той красний гріш не викине так само через вікно!

Але він вже зачав знов муркотіти по свому: Ти не княжий дарунок, ти пригадуєш менї лиш працю моїх власних рук. — Та щож, гроші то лиш мана!

Підсунув борзо руку до отвертого вікна. А вже хотів схопити ся і зловити єго за руки, але ще в пору прийшло менї на гадку, що маю з божевільним до дїла і що нерозважний рух можу навіть житєм переплатити.

Я пустив руки по собі, мов би они менї увяли і мусів дивити ся, як і мошонка набита грішми вилетїла через вікно.

— Лиши божевільного в спокою! — подумав я собі. — Коли так конче позбуває ся свого майна, то нехай так робить!

Нараз взяв мене знов великий страх. Хибаж божевільний не повикидав вже всї свої дорогоцінности, ба навіть і гроші? — А що, як би так єго взяла тепер охота розглянути ся ще й за иншими дорогоцінностями? Я аж задрожав, коли мені то прийшло на гадку. Я мав при собі більшу суму гроший а мій годинник то була дорогоцінна спадщина по моїм батькови.

Зі страхом глянув я на кишеню від камизельки. Чомуж я нещасний забув запняти сурдут на собі? Коли той панок добачив вже золотий ланцушок у мене, то єго готова знов опанувати тота якась дивна пристрасть.

Я посунув осторожно руками в долину аж до послїдного ґузика в долинї і запняв ся. Панок напротив мене не видів того, він сидів не рушаючись і дивив ся стовпом на кінцї своїх лякерованих черевиків.

Я кинув борзенько оком в бік і виглянув кріз вікно, але околиця, яка напроти нас пересувала ся, показала менї, що мине ще доброї чверть години, заким станемо в Керниґорм і там скінчить ся моє розпучливе положенє.

Глубока тишина настала в пересїку і менї здавало ся, що чую навіть як в менї серце бє ся. А поїзд котив ся дальше почерез поля осьвітлені сонцем і з кождою хвилею надходило щораз близше моє освободженя.

Вже показали ся здалека вежі Керниґорма, аж ось панок напроти мене зачав знов говорити. Голосом розпещеної, плаксивої дитини відозвав ся: Коли бо я не можу обійти ся без перстеня! Та й що скаже король, коли я вже не буду мати єго дарунку. — Мусить знов вернути!

Нагально висунув руку кріз отверте вікно — а я присяг би, що він не мав в руцї нічого а в найблизшій зараз хвили засьвітив ся перстінь на єго пальци.

То само стало ся з годинником, зі шпилькою від краватки і з мошонкою. Сягнув лиш рукою у воздух кріз вікно і мав вже в пальцях викинені перед тим предмети.

Я мусів очевидно не конче мудро виглядати, бо він нараз звернув ся до мене з легонькім усьміхом.

— То лиш проба, пане посаднику! — Я називаю ся — ах, та ви то будете знати, бо маєте прецї мою візитову карточку в лївій кишени сурдута на грудех!

В сїй хвили вїхав поїзд на дворець в Керниґорм. Мій товариш подорожи поклонив ся чемно, отворив двері і щез десь в одній хвили.

Я ще лишив ся мов би приголомшений і мимо волї сягнув рукою до бічної кишенї.

Якийсь подовгастий твердий предмет, якoго там перед тим не було, знайшов ся в кишени. Я витягнув єго. Була то велика несподїванка для мене, коли я побачив, що то хороша плетена коробка на папіроси, на котрій золотими буквами були вибиті слова: „На спомин від Абра Кадабри".

Я на хвильку аж остовпів, але відтак сьміючись вийшов з ваґона.

Вечером сидів я на представленю, на котрім на моє припорученє явила ся що найменше половина жителів Керниґорма.

ної личности з якоїсь місцевости або околиці хотять взяти корпоративно участь, особи, котрі спільно прибули окремим поїздом і т. п., і вільні союзи похідних участників. Кождий участник походу одержить від провідника своєї ґрупи артистично виконану відзнаку, за котру треба зложити 1 корону.

Ся відзнака управнює до участи в поході також без набування членьскої карти, коли тимчасом по набутій членьскій карті відзнаку дістая ся даром. Поодинокі особи, котрі хотять брати участь в поході, мають прилучити ся до якоїсь ґрупи. Кожда більша ґрупа зголошена одержить певне число впорядчиків на час свого побуту, котрі приймуть сю ґрупу на двірци і улекшать їм дістати приют. Кождій ґрупі, котра сама прибуде аж 15. вересня, буде визначене збірне місце, де участники мають явити ся, щоби під проводом обізнаного з Віднем впорядчика, дістати ся на місце для неї призначене.

Місце становищ (Aufstellungsplätze) будуть так вибрані в бічних улицях торжественної дороги, що кожда ґрупа у відповідній хвилї дістане ся на призначене їй в поході місце можливо найкоротшою дорогою.

Порядок походу може бути поданий очивидно аж пізнійше відповідно до впливу зголошень. Але вже засадничо означено, що віденські товариства починають похід. Слїдують за ними ґрупи з віденьских парохій з парохіяльними товариствами і такими учасниками, котрі не належать до товариских орґанїзацій. Відтак слїдують ґрупи з поодиноких коронних країв австрийских поазбучно. В ґрупах коронних країв мають бути знов влучені в поазбучнім порядку місцевости сї ґрупи, котрі зголосили ся з поодиноких місцевостий коронного краю. За ними ідуть ґрупи з країв угорскої Корони, Боснї і инших держав, сї останні в поазбучнім порядку.

Відтак слїдує головна ґрупа походу, котрого осередком є Найсьв. Тайни і в тій ґрупі буде клир, опати і пралати, епископи і кардинали. Похід замкнуть віденські орґанїзації.

— **„Контрольор" і „адвокат"**. До сторожа реальности при ул. Личаківскій ч. 46 прийшов сими днями якийсь чоловік а представившись єму яко „контрольор" уряду водопроводів, сказав, що прийшов зревідувати водопроводи в камениці. При тій ревізиї зревідував пан „контрольор" також і шуфляду сторожа та витягнув з неї кілька корон. Сторож на другий день пізнав контрольора на улици і віддав єго в руки поліциї. Показало ся, що то був зарібник Михайло Островский. Він випирав ся всякої знакомости зі сторожем, казав, що перший раз в житю єго видить; але коли поліция зробила у него ревізию, то знайшла укритий під підшевкою в капелюсї знаменитий витрих — доказ, що пан „контрольор" робив очевидно вже неодну „ревізию". Крім того знайдено ще при нїм срібний годинник. В виду того повандрував пан „контрольор" до поліцийного арешту.

Тамтого тиждня арештувала львівска поліция Стефана Панасюка, бувшого помічника канцелярийного, котрий перекинув ся в „адвоката" і прибрав собі назвище „доктор Городиский". Ставши таким способом адвокатом, допустив ся всїляких мантійств, аж остаточно опинив ся там, де і згаданий повисше контрольор. Перед кількома днями стрітив Панасюк якогось селянина з під Тернополя, котрий мав до переведеня в суді якийсь процес. Представившись селянинови яко адвокат, обіцяв заняти ся єго справою і на конто того зажадав 100 корон, котрі селянин і заплатив. По якімсь часї написав Панасюк до того селянина лист, в котрім доносив єму, що справа єго вже на як найлїпшій дорозї, але потреба ще гроший на всїлякі оплати. В той спосіб вимантив він від своєї жертви знов 300 кор. Коли же опісля домагав ся знову гроший, селянин доміркував ся, що то якась нечиста справа і відослав лист „пана адвоката" до львівскої поліциї та просив о інформацию що до др. Городиского. Поліция здогадала ся зараз, що має дїло з якимсь мантієм а що в листі була подана і адреса, то поліция пішла зараз туди і арештувала Панасюка. Суд карний відослав Панасюка разом з актами до Чорткова, де будуть ту справу судити.

Господарство, промисл і торговля

— **Розписане оферти**. В „Ґазеті Львівскій" оповіщує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові роздане будови нового головного будинку на зелїзничій стациї в Дрогобичи, а сє в дорозї офертовій. Оферти належить внести найдальше до 1 липня 1912 до години 12-ої в полудне.

Загальні і особливі условя будови також дотичні пляни і инші дотичні прилоги як також формулярі на оферти і особливі постанови що до внесеня сих оферт, можна одержати в відділі для консервациї і будови зелїзниці в будинку ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові III. поверх ч. дверий 309 по зложеню квоти 15 корон.

Телеграми.

Відень 18 червня. Комісия буджетова приняла провізорию буджетову після правительственного предложеня. Референтом для повної палати вибрано пос. Штайнвендера

Берлин 18 червня. „Nordd. Allg. Ztg." пише: Як вже звістно, цїсар Вільгельм з'їде ся з царем Николаєм на фіньских водах з початком липня. Цїсаря буде супроводжати також канцлер.

Чікаґо 18 червня. Відношенє сил приклонників Рузвельта і Тафта покаже ся на розпочинаючім ся нинї конвентї народнім. Приклонники Рузвельта заявляють, що не допустять до того, щоби делеґати, котрих мандати заквестіоновано, віддали голоси. Приклонники Рузвельта кажуть, що він мав 42 голосів більше як потреба до вибору. Один з головних аґітаторів Рузвельта завізвав делеґатів з Оклягами, щоби повторили сцени з париской комуни, коли би народний конвент похвалив поступоване народного комітету.

Пекін 18 червня. Премієр Танґшаої не вернув ще, мимо що Юаншікаї вислав до него завізване, щоби сейчас вертав до Пекіну. Відділ Манджів, стоячий залогою в лїтній палаті, вирушив в ночи до Пекіну, щоби зажадати виплати платнї. Войско Юаншікая заступило єму дорогу і бунт здушило. Можливий єсть вибух ворохобнї в инших містах з причини незаплаченя залягаючої платнї. Правительство звернуло ся до межинародної ґрупи банкової о зачет 3 міліонів таелів. Вплив Юаншікая заєдно росте.

— **Домашна кухня**. (Як варити і печи? Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки**. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поізди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35*)
*) до Рави рускої (лише в недїлю).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29***), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, **9·50**
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), **7·40**, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїлі і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§),
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).